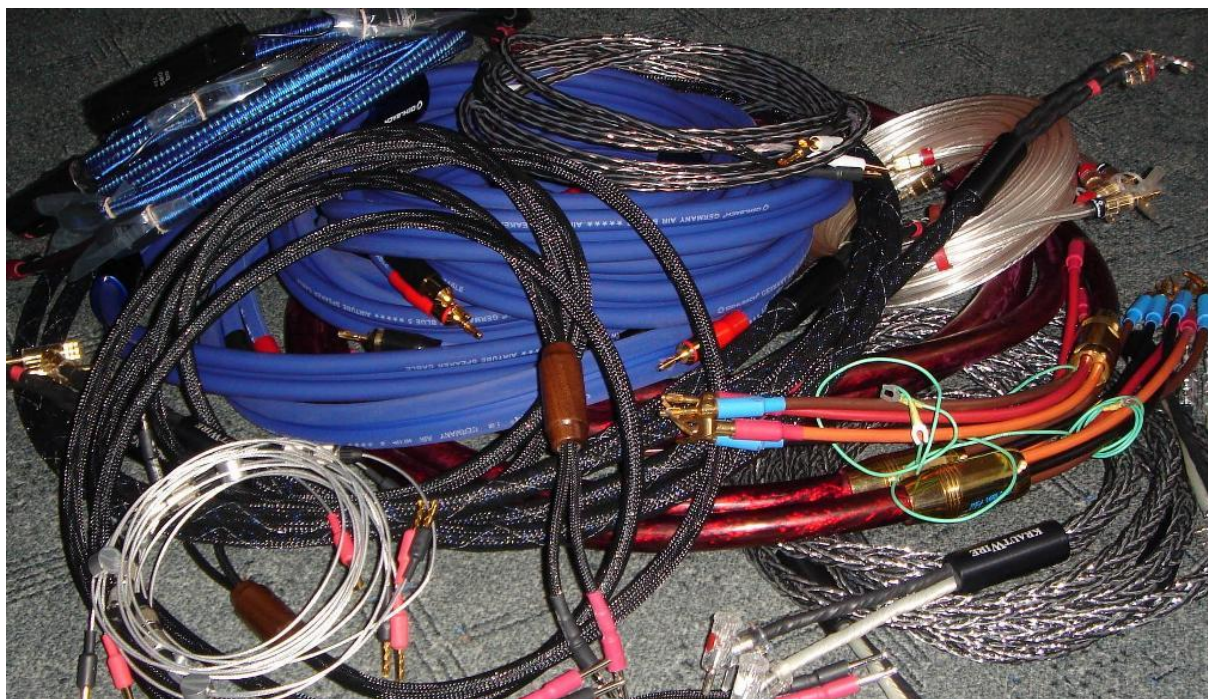

Test reproduktorových a signálových kabelů

Tento srovnávací a poslechový test měl za cíl vytipovat nejlepší (nejlépe znějící) sadu interconnect – speaker kabelovou kombinaci od jednoho z výrobců, které byly prostřednictvím svých zastoupení poskytnuty k poslechu. Naštěstí a zároveň vlastně bohužel se testu zúčastnilo značné množství exponátů, takže nebylo možné v časovém intervalu vymezeném k poslechu do detailu prozkoumat všechny požadované, resp. nabízející se kombinace zapojení: komponent – interconnect – komponent – speaker cable - repro. Nakonec, abych se alespoň zevrubně v pestré paletě značek a typů kabelů zorientoval, upustil jsem od párování kabelových sad od jednoho výrobce, a test se tak postupně zvrhnul ve srovnávací test reprojekabelů a pak interconnectů – vážení čtenáři (a šéfredaktore Danieli), pardóón...

Jak test probíhal:

Nejdříve jsem provedl porovnání různých reprojekabelů na sestavě Cary Audio CD303/300 – optický kabel Monstercable Interlink LightPro 200 – Benchmark DAC1 – mosfet zesilovač DIY Perys – testovaný speaker cable – repro Xavian Primissima. Tuto kombinaci jsem zvolil proto, že Xaviany jsou určeny pro zapojení uno-wiring k zesilovači, jedná se o velmi kvalitní, dostupný a dnes už vlastně dobře známý reprobox. Protože jsem chtěl využít tutéž AV sestavu i pro porovnání interconnectů, zvolil jsem jako zdroj signálu převodník Benchmark. Jeho RCA výstup se mi zdá poslechově o něco jemnější než solid-state výstup přehrávače Cary CD303. Elektronkový výstup tohoto CD přehrávače (ačkoli je zvukově excelentní) není pro své odlišné parametry typickým výstupem ve srovnání s většinou CD/DVD playerů na trhu. V další části testu jsem si poslechl tytéž kabely na reprosoustavách Shan Sněhulák, zapojených uno-wiring, s konektory zavedenými do terminálů středo-výškové sekce. Poslech interconnectů nebyl z důvodu „nadměrného zaujetí porovnáváním reprojekabelů“ synchronizován s právě zapojenými reprojekabely od daného výrobce, takže vlastní zjištění kvalit interconnectů tedy proběhlo až na „vítězném“ reprojekabelu. Na závěr testu jsem si pak dopřál bi-wiring snů (s velmi dobrými a velmi drahými kousky, když už jsem je měl po ruce) a na nich si poctivě znovu ověřil kvality jednotlivých interconnectů.

Podle úvodních instrukcí redakce Hi-fi Voice jsem si stanovil pořadí testovaných vzorků dle libovůle a okamžitého duševního rozpoložení, takže pořadová čísla kabelů jsou „náhodná“ a nijak nereflektují ani abecedu, ani cenu, vzhled, nebo předpokládané zvukové kvality. A jak jsem ten který kablík slyšel?

Speaker-kabely:

Účastníci testu, jak jsem si je očísloval podle pořadí při testování:

1. HGA x32: <http://www.homegrownaudio.com/hga/x32.htm> oproti ostatním vzorkům nenápadně až "levně" působící vzhled i přes precizní BFA Rh-Ag pérkové banánky a dřevěné návlčky nad rozbočením žil, směrové provedení, měkký, poddajný a snadno zapojitelný

2. Krautwire Fractal: <http://www.krautwire.cz/index.php?clanek=fractal> pověstný kabel nápadného vzhledu a promyšlené konstrukce, ohebný ale prakticky nezkrutný, výborné úhlové Ag utahovatelné banánky, dvoubarevná variace na pomlázku pletenou z menších pomlázek („dvoumocný“ fraktál)
3. CrystalCable Piccolo: <http://www.crystalcable.com> [stránka výrobce] pérkové Au banánky; vše ostatní je silně odlišné od všeho čím je charakterizován běžný reprokabel: tenoučký lesklý vlasec nepochopitelně a samošmodrchající se konstrukce, s navlečenými posouvajícími se kovovými kroužky a dvojicí(!) precizních konektorů před rozbočením žil
4. HGA pletenec: líbivý jemný třibarevný kablík tvořený propletenými 7+7 žilami, krásně ohebný, zakončený pérovými Au banánky, pevné vodiče jsou kombinací Ag-Cu
5. Oehlbach XXL Air Blue 5: nápadně modrá dvojitá hadice, dobře ohebná ale nepřekroutitelná, masivní Au banánky a kovové návleky nad rozbočením žil; principiálně dvoulinka s definovanou roztečí žil http://www.oehlbach.com/products/home_hifi.php?lang=en&cat=55&cat_parent=6
6. Oehlbach Air Blue 4: od stájového kolegy je tento kabel odlišen jen potiskem izolace a jemným podélným vroubkováním
7. Krautwire Awakening: <http://www.krautwire.cz/index.php?clanek=awak> úhledný, těžko ohebný a vzpurný kabel, kombinace vidličky-banánky; redakční vzorek
8. Oehlbach Crystal Silver Star: líbivá ohebná „trojlinka s dvěma žilami“, stříbro, dobře padnoucí kovové návleky nad rozbočením vodičů, zakončení Au banánky
9. Audioquest Gibraltar: méně ohebný kabel s rozbočením pro bi-wiring zapojení, směrový, s přisazenou krabičkou označenou „dbs 72 V“ (polarizátor dielektrika) a precizními pérkovými banánky
10. Van Den Hull SUPER NOVA: http://www.vandenhull.com/c_Speaker%20Cables.aspx nápadný rigidní kabel podobající se spíše přírodní CYKY 4x16 „někde dole v rozvaděči“, na kterou kdosi navlékl fialovou průhlednou tuhou hadici, s velkými kovovými návleky rozbočujícími 4 neohebné žíly, zakončení kombinací vidlička-banánek

Poslech s připojenými Xavian Promissima

Sseřazeno podle zvukových kvalit (první = nejlepší):

- 5. Oehlbach XXL AirBlue 5: zcela přirozená, relaxovaná reprodukce a přitom velmi živá a neobyčejně bohatá na detail, výborný 3D prostor, lehkost, vzdušnost:-), nic nechybí, basy, výšky, činel s pravdivým nádechem kovu, v přednesu je nadhled, něha.. Holografie se zavřenými očima
- 8. Oehlbach Crystal Silver Star: přirozená, sytá a svěží reprodukce, přitom relaxovaný a kultivovaný poslech, výborný prostor, velmi bohatý detail, dostatek basu i "rovnoměrná" bohatost výšek s charakteristickým ale milým "stříbrným" nádechem
- 1. HGA x32: čistá a relaxovaná reprodukce, výborný prostor, nenápadný ale podmanivý a vyvážený analogový projev, skvělý detail aniž by zbytečně upoutával, kvalita, ovšem až na druhý poslech
- 4. HGA pletenec: velmi prezentní, nápadný a detailní zvuk plný výšek (až s kovovou příchutí perkusí), pěkně prokreslený prostor, přitom zvuk působí kompaktně a vyváženě
- 7. Krautwire Awakening: vyrovnaný a příjemný zvuk, kultivovaný i když chvílemi poněkud nesmělý projev, velmi slušný prostor, skvělý detail, činel má jasně kovový dozvuk, výšky jsou lehce ustoupené vůči střednímu pásmu; osobitý zvuk, typický pro produkci Krautwire
- 3. CrystalCable Piccolo: prezentní a příjemně sytý zvuk, subjektivně méně hlasitý, velmi dobrý prostor, živý, otevřený, ale ne vždy relaxovaný projev; dostatek detailu a skvělý přednes v tichých pasážích
- 2. Krautwire Fractal: prezentní, prokreslený zvuk ale ne zcela sytý, s množstvím detailů, kovový nádech činelů, ale přesto subjektivně celkově méně výšek, prostor pěkný téměř jako kabel 4; chvílemi ale chybí více pohody v reprodukci
- 6. Oehlbach AirBlue 4: detailní projev plný výšek, ale ne tak plný a kompaktní zvuk (kovový nádech detailu mírně vyčnívá nad ostatním), dobrý prostor, slušně definované basy, reprodukce ale chvílemi bez náboje

Komentář bez ohledu na cenu:

Číslo 5 je jasný vítěz s rozdílem třídy. (Pak dlouho nic..) Dále jsem umístil kvalitou blízké kabely 8, 1, 4 s tím, že 1 má celkově jiný charakter zvuku, jen těžko říct který z projevů je lepší; s kabely 8 vs. 1 je to podobné jak věčné dilema tranzistory vs. lampy. Soupeře 7 a 3 bych nejráději umístil na stejnou příčku, i když mají odlišné hudební projevy; zde jistě rozhodne osobní preference posluchače, oba kabely mají to své: 7 hraje jakoby více "objektivně", 3 kdyby měl více nadhledu, byl by možná lepší svou sytostí zvuku. Kabel 2 hraje samozřejmě dobře, ale v této AV sestavě prostě nespĺnil má očekávání. Kabel 6 dokazuje, že samolepka stejného výrobce nezaručuje stejně dobrý výsledek. Kabely 9 a 10 nebyly v této kombinaci testovány, oba vyžadují „bi-wiring friendly“ repro, a kabel 10 navíc bedny těžší než aspoň 50 kg.

Komentář s přihlednutím k ceně: Kabel 5 je znovu vítěz, mám chuť říct: s rozdílem dvou tříd. Kabel 8 je jeden z levnějších a tudíž moc a moc zajímavý, milovníci vinylu přesto spíše sáhnou po dražším ale skvělém kabelu 1. Kdyby byla cena podobná, byl bych na rozpacích. Takhle ale vede číslo 8. Soupeři 7 a 3 budou nejspíše rozsouzeni podle designu (klidně i na vypnuté AV sestavě:-)

Poslech s připojenými Shan Sněhulák

Seřazeno podle zvukových kvalit (první = nejlepší):

- 5. Oehlbach XXL AirBlue 5: lehký a analogový zvuk, skvěle vykreslený prostor, velmi bohatý a jemný detail, hebký přirozený vokál, nástroje s plným a bohatým dozvukem, bas má dostatečný důraz a přitom nijak nápadný objem, projev je plný radostí, pohody a emocí

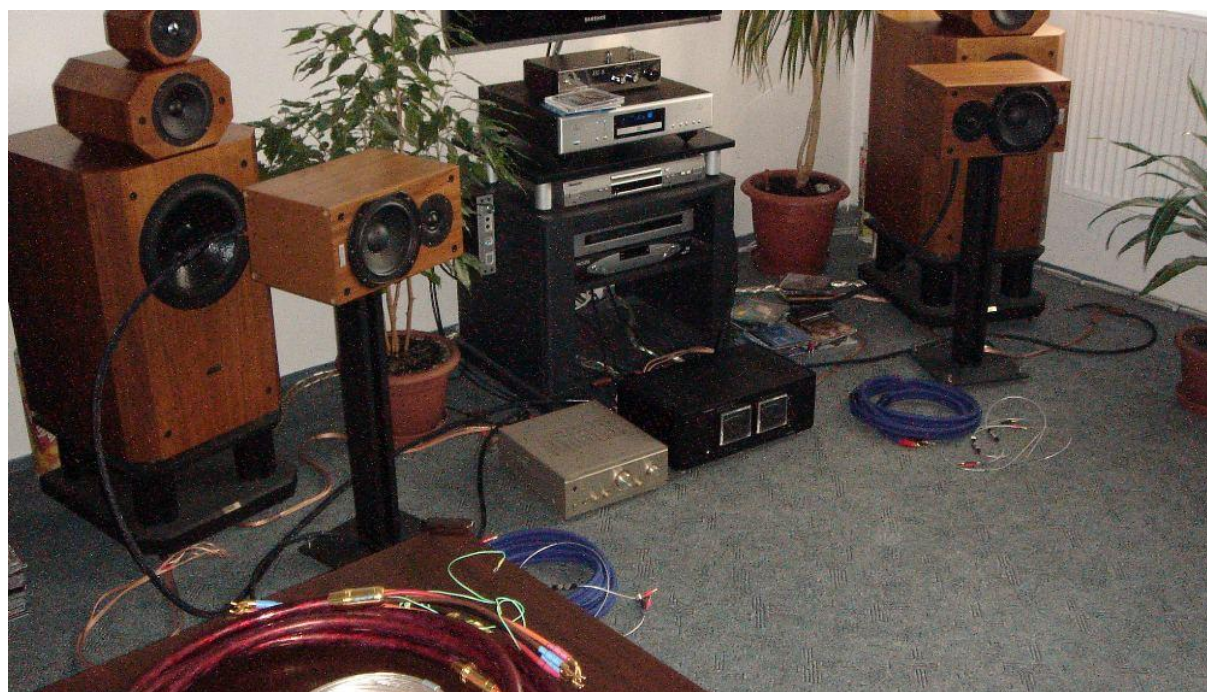
- 4. **HGA pletenec**: sebejistý a vyvážený zvuk plný detailů, výborný prostor, basy rychlé a proporčně v souladu s jemnými výškami, vokály otevřené a přirozené, celkově zvuk živý a přirozený (spojuje to lepší z Fractal a Piccolo, detail s plností a vyvážeností zvuku)
- 7. **Krautwire Awakening**: analytický a přitom příjemný a kompaktní přednes, velmi dobrý prostor, detailní přednes s přirozeným podáním vokálů a nástrojů, výborný a rychlý bas ale celkově menší objem výšek, zvuk zajímavý ale stále distingovaný - very very British
- 3. **CrystalCable Piccolo**: hezký sytý a přirozený zvuk, dobře definovaný prostor, živý projev, bohatý detail plně v souladu s hudbou, analogový pocit v tichých pasážích, (kupodivu) pevný chvílemi až nabujelý bas, ale ztrácí kompaktnost, hraje-li nahlas
- 8. **Oehlbach Crystal Silver Star**: svěží a neobyčejně detailní reprodukce, analytický zvuk, plný a živý vokál, činely mají jasně kovový dozvuk, bas je rychlý a důrazný ale objemově o něco méně hojný než střední pásmo a prezentní výšky
- 2. **Krautwire Fractal**: prezentní analytický zvuk s množstvím detailů, dobře definovaný prostor, živé a přirozené vokály (o dost lepší než na Xavianech), kovový dozvuk činelu, jasně definovaný bas, zvuk ale chvílemi ostrý, chybí více nadhledu a ještě špetka výšek
- 1. **HGA x32**: příjemný až analogový zvuk, velmi dobrý prostor, vyvážený projev a jemný detail, přirozený a prezentní vokál, jenže bas má slabší impuls a zní nesměle, celkově je přednes na Shanu poněkud nenápadný
- 9. **Audioquest Gibraltar**: /bi-wiring/ čistý až „vysterilizovaný“ přednes, vokály přirozené a dobře umístěné v prostoru ale nepřilíhají nápadně, basy ustoupené v pozadí, výšky méně objemné ale schopny přenést nejvyšší frekvence, celkově je zvuk důvěryhodný a velmi vyvážený, ale současně neosobní a odměřený
- 6. **Oehlbach AirBlue 4**: vyvážený ale nijak poutavý zvuk, dobrý prostor, basy i výšky dobře proporčně zastoupeny vzhledem k vokálům, zpěv zní přirozeně ale poněkud nezáživně, a chybí nejjemnější detail

Komentář bez ohledu na cenu:

Kabel 5 nejlepší, ale již určitě ne s takovým náskokem jako v sestavě s Xaviany. Na 2. až 5. místě jsou velice rovnocenné výkony: celkově zahrál nejlépe kabel 4 s nejlepší kombinací toho co ve zvuku hledám. Při malých hlasitostech je výborným kabelem 3, velmi pěkným projevem a osobitostí za všech okolností je však lepší 7. Kabely 8 a 2 mají mnoho společného, nakonec jsem upřednostnil 8 pro vyšší podíl detailu a výšek v celkovém zvuku, jakoby proporčně pravdivějšímu. Kabel 2 zase velmi působivě zvládal analýzu středního pásma a celkově oproti předchozí kombinaci Xavian mile překvapil. Naopak kabel 1 na Shanech nezaulal, jeho kvality byly ve zvuku stále přítomny, bohužel až příliš nenápadně. Kabel 6 měl poctivý, ale sterilní přednes, který vyzněl celkově nezajímavě, alespoň ve srovnání s konkurencí. Kabel 9 i přes výhodu bi-wiringového zapojení hrál nepřesvědčivě, i když podání prostoru a vokálů bylo nadprůměrné, typově podobné kabelu 7. Celkový projev kvalitativně i charakterem odpovídal číslu 1; asi by to chtělo vytvořit si návyk. Kabel 10 opět nebyl testován, nebyl jsem ani přes velké úsilí schopen ho vzhledem k jeho tuhosti a kombinaci vidlička/banán zapojit do svorek zesilovače.

Komentář společný pro obě sestavy a s přihlédnutím k ceně:

Na Shanech výsledný dojem kvality zvuku poněkud lépe kopíruje cenu kabelů, i tak je podle mě nejlepší volbou číslo 5; pro milovníky nápadného zvuku možná i kabel 4. A pak tu máme stylový kabel 7 pro ty, kteří hledají jeho specifický projev. Ti, kdo mají rádi vlastní cestu, necht' volí 8 s nejlepším poměrem výkon/cena, nebo povedený a zajímavý kabel 3.

Pokusím se shrnout výsledné dojmy.. Je třeba si znovu připomenout známý fakt, že podání zvuku jednotlivých speaker-kabelů (pouze kabelů, je-li zbytek AV sestavy stejný) může být poměrně rozdílné. Mě však překvapily i rozdíly při připojení téhož kabelu k různým reproduktorům, zejména v případě čísla 1.

Jak že na mě tedy jednotlivé kabely působí (řazeno podle "vylosovaných čísel")?

1. HGA x32: kabel dvojitě tváře. Na pohled nenápadný, se Shan nevýrazný, zato s Xavian výborný! V obou případech jemný a analogový projev. Tipuji že dvoupásmové bedýnky s jednoduchou vyhybkou budou to pravé ořechové, nejlépe s gramofonem jako zdrojem hudby.
2. Krautwire Fractal: každý z dotázaných označil tento kousek jako nejatraktivnější co do vzhledu. Skvělé reference a tudíž velké očekávání ale byly obtížně naplňovány, pro mě to je zejména celková vyváženost a klid v projevu, nicméně nekompromisní analytický projev středního pásma byl jinými soupeři těžko překonáván. Na vině je podle mého (laického) názoru příliš velká měrná kapacita kabelu, je-li zapojen k zesilovači s diferenciálním vstupním dílem a (byť mírnou) NFB.
3. CrystalCable Piccolo: neobyčejný exponát, kabel z jiného světa, z jiné fyziky. A z krásné krabičky. Skvěle hraje i nahlas do velkých beden, jeho kvality však vyniknou při menších hlasitostech (resp. na citlivějších bednách): pěkný sytý zvuk plný detailů a plastický prostor. Bezvadný dárek nějakému AV nadšenci.
4. HGA **pletenec**: moc povedený a na pohled líbivý kablík, (spolu s 3) určitě nejuniverzálnější, měl by bez komplikací spolupracovat s libovolnými komponenty AV sestavy.
5. Oehlbach XXL AirBlue 5: mimořádně povedený kabel. Netřeba dalšího komentáře.
6. Oehlbach AirBlue 4: rovněž netřeba dalšího komentáře...
7. Krautwire Awakening: velmi zajímavý a kvalitní kabel. Pro mě je jeho zvukový projev symbolem "Britské školy", přičemž zůstal takto charakteristický na obou testovaných sestavách. Pro příznivce tohoto typu zvuku to bude jasná volba.
8. Oehlbach Crystal Silver Star: pohledný, nevtíravý, levný a skvělý. Vzhlíží tak stříbrným dojmem, že je to znát i na kovovém zbarvení detailů:-) K neprůbojným bednám nebo nezakmitávajícímu (i lampovému) zesilovači by to mohl být ten správný partner. Nebo prostě sázka na jistotu pro nerozhodného hifistu.
9. Audioquest Gibraltar: tento kabel byl výrobcem poněkud překombinován, řekl bych. Ani snad ne ke škodě zvuku ale spíše ceny. Jeho výhoda bi-wiringu byla v testu současně možná hendicapem pro komornější sestavu s regálovkami Xavian, kde by třeba, možná, snad, asi, mohl být lepší...
10. Van Den Hull SUPER NOVA: Co dodat... Tak předimenzovaný kabel, že se vymyká mé průměrně všední AV sestavě.

Minutky při poslechu:

- vzhledem k cenám reprokabelů může být bi-wiring nebo bi-amping tak trochu komplikace
- moc se mi líbil zvuk na Shanech v podání 8(bas)-5(středy/výšky), obdobně moc dobrá byla kombinace 8-3 nebo 8-4, sousedovi jsem ukázal zapojené 2-5. Docela koukal...
- největší úlet je bezesporu kabel 10, škoda že barvil ruce do fialova a nakonec stejně nešel zapojit:-)
- druhý nápadný úlet je kabel 3. Ovšem úlet správným směrem!
- Awakening (číslo 7) je prostě "Kabel, který má styl." Svým designem. Designem AV sestavy s kabely již zapojenými. Výborným a přesto osobitým zvukem. Skvělé!
- překvapivě dobré konektory měly kabely 3 a 4 (pérové banánky), které při zasouvání do zdířky pěkně "řezaly do živého"; asi nejlepší (a patrně i nejkvalitnější) banánek je osazen na kabelu 2.
- banánky na kabelech Air Blue (5 i 6) jsou takové divné. Buď měly příliš volný chod ve zdířce, nebo naopak ne a ne zasunout. Zajímá mě výsledný přechodový odpor, ale i tak to ve výsledku fungovalo na jedničku.

Signálové kabely:

Vzhledem k poslechu interconnectů jen na jedné sestavě smíchám stručné představení vzorků s jejich zvukovými výkony v jeden celek, takže následuje výčet typů kabelů s očíslováním (opět v náhodném pořadí) podle časového sledu při prvotním poslechu, zde je uveden v pořadí podle kvality zvukového projevu (první = nejlepší):

12. Oehlbach XXL Series1: testovaná verze kabelu byla vybavena 14mm velkými RCA konektory, ostatní viz link http://www.oehlbach.com/products/home_hifi.php?lang=en&cat=57&cat_parent=6, poddajný modrý kabel o něco silnější než testovaný reproduktorový, směrové provedení; dokonalý plastický prostor, velmi dobrý bas, zcela přirozené vokály, sytý zvuk nástrojů, vše výborně uchopitelné, přítomné a živé, v dokonale hladké a barvitě harmonii prosvícené nejjemnějšími detaily; naprosto relaxovaný a podmanivý projev, o něco sladší než kabel 7, přitom si zachovává současně autoritativní nadhled

7. Supra Sword-ISL: možno vidět asi nejlépe na webu: <http://www.techradar.com/reviews/audio-visual/hi-fi-and-audio/hi-fi-accessories/supracables-sword-isl-94049/review>; Anniversary 30 years limitovaná verze - zmačkaný alobal uvnitř bleděmodré trubičky s divně posuvným dřívkem a precizními utahovatelnými konektory, směrový; v tomto testu platí, že modrá je dobrá! Kabel spojuje majestát vokálů jako kabel 4 s lehkostí, hebkostí a nekonečným detailem jako 11 či 12, navíc je tu ještě špetka napětí a vzrušeného očekávání; krásná a vyvážená kompozice všeho co má zvuk mít, dokreslená plastickým prostorem a celkovým nadhledem

11. Oehlbach XXL Series2: [link viz 12] blankytně modrý kratičký kabel s úchvatně krásným soustrojím kostřičího kroužku na konektorech, směrový; perfektně modelovaný prostor s neuvěřitelně jemnými vokály a krásně prokreslenými nástroji, vše v jemné a hladivé analogové náladě, přitom velmi prezentní a živoucí zvuk s nejjemnějšími detaily i při tichých pasážích; moc pěkné a líbivé na poslech, i když ne tak všeobjímající jak kabely 7 nebo 12

8. Audioquest Columbia: názorně představeno na <http://www.htmarket.com/columbia.html>; luxusně vyhlížející kabel s krásnými konektory a polarizátorem dielektrika, směrový; precizně prokreslený prostor, dokonalé střední

pásmo mírně v popředí oproti výškám a částečně i basům, velmi konkrétní a propracované vokály, jemný detail je ale jen skromně dávkován; ve zvuku je všudypřítomná analogovo-gramofonová příchut', ale oproti 7 nebo 12 není projev tak otevřený a samozřejmý

5. EagleCable CondorBlue LS 3.1: <http://www.eagle-cable.cz/index.php?pg=produkty&cat=4&item=63> (cz), <http://www.eagle-cable.com/haupt.asp?topnavi=produkte&ser=2&lab=178&lang=en> (výrobce); téměř dětsky vyhlížející modrá hadička s něžně tvarovanými konektory; skvělý zvuk, krásně otevřený, přítomný a živý, plný jemných detailů, celkově přirozený, velmi bohatý a současně relaxovaný zvuk, poměrně dobře vyvážený, detail a pohoda tvoří vzájemnou symbiózu

2. Van Den Hull Jubilee Silver hybrid: http://www.vandenhul.com/p_B34.aspx známé jméno, přesto nenápadný kablík zvláštní oranžové barvy s drobnějšími celokovovými pozlacenými konektory; výborný prostor subjektivně soustředěný více do středu, zvuk veselý, lehký a krásně vyvážený, s množstvím jemných detailů citlivě doplňujícím celkový velmi přívětivý projev, v kterém je ale jen decentní vjem basu

4. Krautwire KameoGold: <http://www.krautwire.cz/index.php?clanek=cameo> (soudě podle vzhledu); pěkně provedený tužší kabel s krásnými Ag WBT konektory, směrový; dokonale definovaný prostor, skvěle vyvážené střední pásmo a basy, plně a konkrétně znějící vokály a nástroje, výšky dobře proporcčně zastoupeny bez pocitu nadbytku, nejjemnější detail či kovový dozvuk činelů je ale poněkud upozadněn; celkově poskytuje poněkud distingovaný, ale kultivovaný a přitom majestátný projev

9. HGA DNA: <http://www.homegrownaudio.com/hga/dna.htm> lehký a ohebný, jemně šedý pohledný kabel, s dřevěnou rozpěrkou a Ag konektory, směrový; vyvážený a jemný gramofonový zvuk, s kultivovaným pásmem spodních kmitočtů, pěkný prostor a přesné vokály nepřilíši vystavené na odív díky skromnějšímu dávkování detailu; milý projev, škoda že ne o něco živější

3. Krautwire Guru: (samozřejmě RCA verze) <http://www.krautwire.cz/index.php?clanek=gurux> méně poddajný, na pohled pěkný kabel s Cu BulletPlug konektory, směrový; nápadně dobře definovaný prostor s hmatatelnými nástroji, pocit rychlého basu, pěkné střední pásmo ale subjektivně méně výšek ačkoli detail je poměrně dobře zastoupen, jen občas méně čitelný/ostřejší; celkově kvalitní, ale distingovaný a chvílemi příliš akcentovaný projev

10. HGA SilverLace: http://www.homegrownaudio.com/hga/silver_lace.htm relativně tenký a dobře ohebný kablík v decentním šedostříbřitém opletu a rozpěrkou, Ag konektory, směrový; poměrně dobrý prostor, nenásilný a pohodový zvuk s nižší úrovní basů ale pěkným vokálem a dostatkem jemných detailů; projev je neutrální a příjemně živý, akorát takový poněkud subtilní

6. Monster Cable Nēcc: masivnější kabel s nápadnými RCA konektory (GND pól tvoří vějířek) a nečitelnou popiskou pod opletem; dobře modelovaný prostor s těžištěm uprostřed, čitelné vokály i nástroje, poměrně hutný bas, výšky i detaily jsou přítomny, a přesto je projev jaksi zlenivělý a tudíž méně vstřícný; zvuk jenž uspokojí i náročně, ale žádného z nich nenadchne

1. Profigold OxyPure: http://www.profigold.com/en/products/oxypure/?page_id=247 na první pohled poctivý, až překombinovaný kabel s feritovými(?) návleky a masivními RCA konektory, obtížně zapojitelnými; zvuk čistý, s dobrým prostorem, výšky a detail ale znějí tlumeně, byť v korelaci s basy; výsledný projev je nevýrazný a bez jiskry, takový lenivý

13. Oehlabch XXL Series2 nehodnoceno

14. Profigold Nēcc: nehodnoceno

Komentář bez ohledu na cenu:

Stupně vítězů by mohly mít téměř stejnou výšku stupnic, rozdíly (v kvalitě, ne v charakteru zvuku) mezi kabely 7, 11, a 12 jsou minimální. Kabel 12 vítězí díky celkovému nadhledu projevu a přitom dokonalé jemnosti a plnosti zvuku. Kabel 7 dotahuje detail "až za roh", k dokonalosti chybí možná jen lehce "přisládit", nicméně na Xavianech je celkově o špetku realističtější než 12. Kabel 11 hraje rovněž krásně hebce a kultivovaně, ale má přeci jen o něco méně plastický prostor než 7 a 12. Další čtveřice testovaných exemplářů 8, 5, 2, 4 tvoří skupinu, která si drží velmi dobrou úroveň detailu, živost a pohodu přednesu, ale nemá tak hladký analogový (tj. dokonale kultivovaný) přednes. Vyjímkou je 8, který výborně kompaktním projevem patří spíše k první skupině, ale má o poznání méně výšek a detailu, zhruba jako 4 nebo 9. Kdybych nepočítal kabel 8, byl by po právu nejlepším kabel 5. Další skupinu tvoří kabely 9, 3, 10, které mají od každého atributu (pohoda - živost - detail - prostor) něco, ale ne v tak vyvážené kompozici, aspoň jak jsem je slyšel na uvedené testovací AV sestavě. Poslední kabely 6 a 1 trpí nižší živostí či lehkostí reprodukce, jejich projev je oproti ostatním přitlumený, neživý. Zbývající kabely nebyly hodnoceny; 14 z důvodu nemožnosti zapojit jej do vzdálených RCA vstupů na zesilovači, kabel 13 z principu důvěry v systém hvězdiček výrobce (4-star kvalita se u reprokabelů neosvědčila, tak jsem to raději nepokoušel ani u signálového kabelu).

Komentář s přihlédnutím k ceně:

Všichni kandidáti na vítěze mají (v porovnání s reprokabely) až nečekaně příznivé ceny, takže bych si dopřál podle poslechové chutě z dvojice 12 a 7 (případně oba), a kdybych chtěl šetřit, pak 11 nebo 5 – oba nabízejí skvělé výkony za skvělou cenu!

Minutky během poslechu:

- kabel 12 má tak rozměrné RCA konektory (zvlášť dodávané k tomuto top-end kabelu, 14mm v průměru s mramorovým vzorem laku), že jsem musel na straně zdroje signálu (Benchmark) ty speciální krytky sejmout, aby jej bylo možno zapojit. Ale jsem moc rád, že jsem se nenechal odradit!

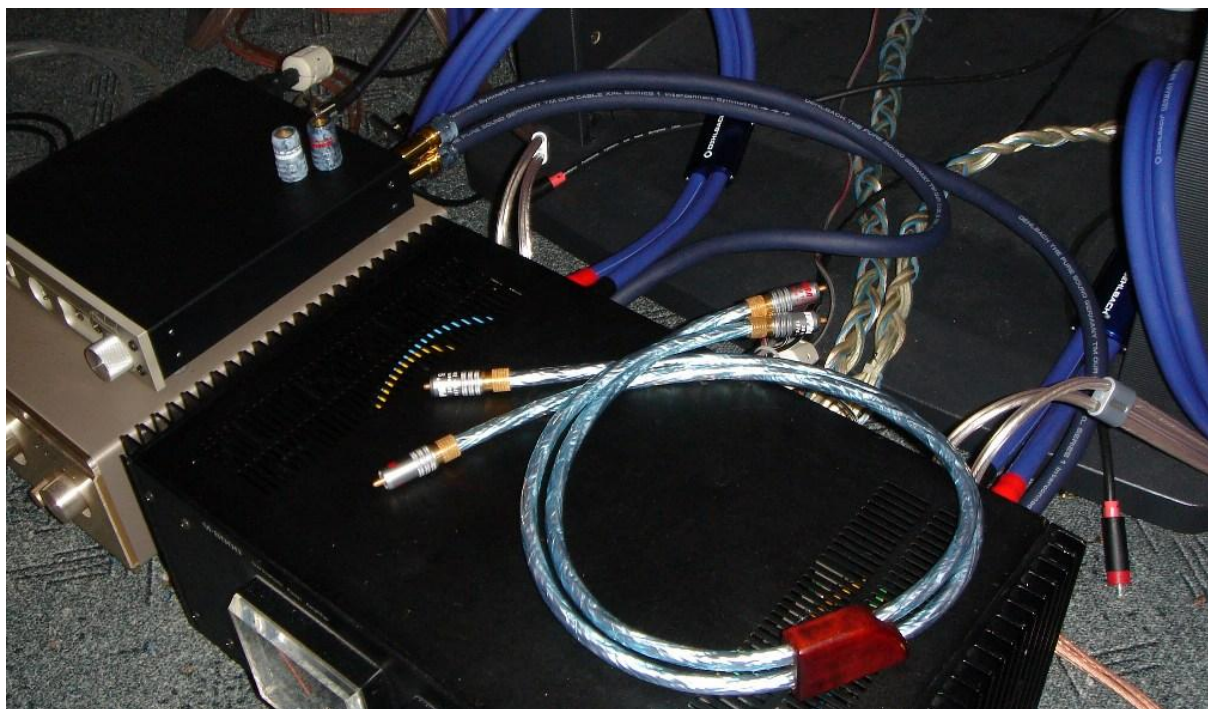
- dřívka navlečená na kabelech mě nijak neoslovují, ale je to pořád lepší než krabička s nápisem 48V (jak je tomu u kabelu 8)

- vzhledově i pocitově nejdokonalejší konektory měly kabely 11, 4, 8. Naopak vzhledově nejšílenější či problematictější při přepojování 7 a 12, téměř nezapojitelný byl kabel 1.

- nejhezčí pohled na kabel pro mě nabízel 4, 3, 11, zajímavý byl i kabel 9 případně 6. Zvláštní polo-obluda (evokující dobu, kdy Lux dal tomuto slovu význam..) je kabel 8; úplná obluda (bohužel) je vítězný 12.
- nevím proč, ale kabel 5 ve mě evokuje dojem, že jej (alespoň po stránce designu) navrhovala žena. Dodejme, že v tom případě kabel 12 zřejmě navrhoval king-kong:-)

Hudební prožitky:

Zažíval jsem dva opravdu nádherné zvukově „dokonalé okamžiky“. Na Xavianech se dostavil při kombinaci vítězného reprokabelu Oehlbach XXL AirBlue 5 a signálového kabelu Supra Sword-ISL, na Shanech to bylo při bi-wiringovém zapojení reprokabelů Oehlbach Crystal Silver Star (basy) + Oehlbach XXL AirBlue 5 (středovýšková sekce) a interconnect Oehlbach XXL Series 1. Pokud bych tedy měl zhodnotit kombinace signálového a reproduktorového kabelu od jednoho výrobce, buď bych se bránil, tj. argumentoval nutností poslechu kabelů jiného výrobce, nebezpečím neplatných zobecnění pro různé typy zesilovačů a reprosoustav, nelibostí propagace řešení Uni-Logo, --- a nebo bych vyslovil jedno slovo: OEHLBACH. A hned poté dodal další slovo: KRAUTWIRE. Podle toho, zda by byl posluchačem stylisty nebo technokratický hnidopich. Copak ale mohu vyzdvihnout jen jedno řešení, když má každé své chutě?

Při své honbě za detaily a jemným charakterem zvuku jsem nejvíce poslouchal jazzové nahrávky z CD nosičů Iva Bittová - Čikori, kde jsou skladby plné přístupného a konkrétního hlasu zpěvačky, strunných nástrojů a piána, se spoustou všelijakých zvonění, cinkání, pištění a chichotání; Diana Krall – Quiet Nights, kde je mimo tichých pasáží se zakomponovanými emocemi spousta výšek a prokreslených perkusí, i když možná ne až tak výškově extenzivních jako u ostatních jmenovaných nahrávek, je tu také jasně dominující a přitom krásně něžný vokál podkreslený citlivým klavírním doprovodem; Jana Koubková – Quartet Jazzfest Polička08: live nahrávka s výborně prezentními nástroji, sytým zpěvem a perfektní basovou linkou; Gabriela Cilmi – Sweet About Me: zajímavá pop-jazzová deska s velmi dobrým zvukem a skvělým zpěvem. Dalšími poslechovými podklady byly disky A taste of JAZZ, A taste of BLUES (obojí CD kompilace časopisu Audio) s dokonale nahránými skladbami plných nejjemnějších detailů i dynamických pasáží, Dan Bárta – Animage, Čechomor – Proměny a další. Musím však poznamenat, že jestliže mě má oblíbená hudba znovu dokázala nadchnout na zmíněných kabelových kombinacích, tak se mi i opravdu nelíbila a nudila mě na některých jiných. K výběru propojovacích kabelů nebo reprokabelů se zkrátka musí přistupovat jako ke kterémukoli jiným komponentům dané audio-sestavy, a musíme počítat jak s jejich vlivem na zvuk, tak i s jejich cenou jakožto součástí vašeho hi-fi rozpočtu.

Co já na to?

Pověstný (a výborný) Fractal hrající v bi-wiring konfiguraci „JEN“ do basové sekce, to už se mi zřejmě nikdy nepoštěstí... Ono vůbec mít možnost si v klidu vybrat ze skoro 20 top kabelů v jeden okamžik přímým srovnáním se mi také už zřejmě nikdy nepoštěstí...

(2. 2. 2010)

Typy kabelů označené **červeně** se mi nepodařilo při testu zjistit, pojmenoval jsem si je po svém...

Test reproduktorových a signálových kabelů – část 2

Nějaký čas po zakončení srovnávacího testu kabelů se odkudsi vynořila další mírně opožděná sada reproduktorových i signálových kablíků k poslechu (a tanci...). Pokusil jsem se rozpomenout na dojmy získané z předchozí sady a provést po paměti (a těsně po testu "pět minut poté" ještě s pomocí kabelů Oehlbach XXL AirBlue 5Star) srovnání zvukových kvalit nejen mezi těmito vzorky, ale včlenit je do pomyslného pořadí předchozí skupiny. Poslech probíhal ve stejné konfiguraci AV komponent, jako v předchozí části testu. Vědomě zestručním pojednání o zvukových atributech všech zapůjčených kabelů, zmíním se jen o těch z nich, které ve mně zanechaly něčím významný dojem.

Speaker-kabely #2:

1. Oyaide OR-800 Xdrome: http://www.oyaide.com/e_audio/audio_products_files/or-800.htm tmavě modrá silnější hadice, se zakončením vidličky - vidličky
2. Oyaide Tunami Nigo (?): http://www.oyaide.com/e_audio/audio_products_files/tunami_nigo.htm bílý tužší kabel dosti nenápadného až obyčejného vzhledu, zakončený vidličkami a pérovými banánky
3. Xindak Hi-Fi Super Foil Band: <http://www.xindakaudio.cz/xindakaudio/eshop/3-1-Kabely/7-2-Reproduktoreve/5/29-Xindak-FS-0-5> [tento link zřejmě uvádí jen obdobný typ kabelu] High-End kabel podle svého vzhledu, pečlivého provedení a nápadně atraktivního „dárkového“ balení, zaklončený Au vidličkami a Au banánky (které ale měly nepřesvědčivý kontakt ve zdířce)
4. Xindak SC-03: http://www.audio-hifi.ru/data/catalog/xindak_cables_2004eng.pdf (str.4) kabel s velmi pohledně provedeným opletem i balením, zakončení Au vidličky – Au banánky
5. Supra Sword 3.0: <http://www.supracables.co.uk/speakercables/spkrsword.htm> světle modrý úhledný a dobře ohebný kabel, se závitovým zakončením a dodanou sadou šroubovacích Au vidliček i pérových Au banánků (konektory CombiCon) s výborným kontaktem
6. Monster Cable Z1R (Z Series): <http://www.hififever.com/discuz/viewthread.php?tid=3142> [bohužel jsem nenašel lepší link s obrázkem produktu] nenápadný černý kabel, zakončení vidličky – vidličky
7. Condor Blue LS 5.1: <http://www.eagle-cable.cz/index.php?pg=produkty&cat=4&item=61> tenký kabel s čtyřmi vnitřními plnými žilami viditelnými skrze blankytně modrou převlečnou izolaci, v tomto případě zakončený jen drátovými vývody a o něco kratší než soupeři (délka 1.5m, redakční vzorek, detailně popsáno nedávno na hifi-voice v textu viz <http://www.hifi-voice.com/testy/eagle-cable-condor-blue-ls-5.1.html>)
8. Neyton Frankfurt LS: <http://www.neyton.de/frankfurt-ls.html> plochý Ag kabel (mě připomíná jakousi geneticky upravenou bezčláňkovou tasemnici) zakončený banánky WBT, dodaný v poněkud chatrném plastovém kufříku; rovněž nedávno popsán na hifi-voice, viz <http://www.hifi-voice.com/testy/neyton-frankfurt-ls.html>

Dojmy z poslechu:

Tentokrát jsem nejprve sáhl po kabelu Supra Sword 3.0, plný dojmů z maximálně vydařeného interconnectu v předchozí sadě a navnaděný z nadšených diskuzních příspěvků v různých audio-fórech; potom jsem přepojil k reproduktorům postupně oba kabely od Oyaide a Xindak, poté Monster Cable, a vše zakončil povedeným plochým exotem Neyton, a pro úplnost a spíše z pocitu povinnosti i modravým kablíkem Condor Blue... Začnu-li s hodnocením od těch nenápadných a nijak zvlášť zajímavých kabelů (ale nikoli snad průměrných či dokonce špatných!!), pak prvně musím uvést oba zástupce Xindak. Nemohl jsem se ubránit dojmu, že obal zde poněkud supluje obsah. Samozřejmě, že oba kabely poskytovaly kultivovaný a vyvážený zvuk, atd., atd., ale zde se mi prostě víc vrylo do paměti provedení kabelů a jejich krásné balení. Podobně neprůbojný co do projevu i výsledného dojmu byl tmavě modrý Oyaide OR-800 a (pro mě bohužel) i světlejší Supra Sword 3.0, který ale je vzhledem ke své nizoučké ceně a také výměnným konektorům nadprůměrně dobrou volbou. Navíc tento kabel při bi-wiringovém zapojení (do basové sekce) nejméně ze všech ovlivňoval zvuk ostatních testovaných kabelů, což svědčí o jeho neutralitě a nízké měrné kapacitě.

Zajímavější situace nastala v případě kabelů Monster Cable Z1R a Oyaide Tunami Nigo, které hrály s lehkostí a detaily na něž jsem zvyklý a které jsem oceňoval i na některých z lepších vzorků předchozí testovací sady. Oba kabely jsou si svým projevem dosti podobné, a v hodnocení tudíž rovnocenné. Nebo že by Oyaide o půl detailnější? Nebo Monster Cable o půl sytější? Celkově spíše Oyaide. Každopádně jsou oba vzorky bezpečně v kategorii „ano, soužití klidně možné“. Příklad bych je po paměti ke kabelům HGA, Oehlbach Crystal Silver Star, možná i Crystal Cable Piccolo. A abych nezapomněl, máme tu ještě jeden zajímavý vzorek: Condor Blue LS 5.1, který byť poněkud zvýhodněn svou délkou a zakončením, hrál minimálně stejně krásně, sytě, vyrovnaně v celém kmitočtovém spektru, pohodově a zajímavě, jako právě jmenovaná dvojice – ovšem za podstatně menší peníze. Takže tímto jsem zde představil „překvapení“ této části testu. Zbývá nejlepší z této skupiny speaker-kabelů - zvláštní, krásný, plochý a zvukově DOKONALÝ kabel Neyton Frankfurt LS. Co víc dodat... Škoda že jsem jej nemohl přímo poměřit s dalším z „dokonalých“, tedy s kabelem Oehlbach XXL Air Blue 5. Byl by to souboj na úrovni. Takhle je to alespoň remíza na úrovni☺

Signálové kabely #2:

1. Oyaide PA-02 TR: http://www.oyaide.com/e_audio/audio_products_files/pa-02.htm fialový, pouze 0,7m dlouhý kablík s malými precizními RCA konektory, vzhledově i filosoficky se velmi podobající kablíku VanDenHull z minulé sady
2. Xindak FA-1: <http://www.xindakaudio.cz/xindakaudio/eshop/3-1-Kabely/0/5/20-Xindak-FA-1> krátký kabel luxusního vzhledu a poctivého provedení, zakončené robustními RCA konektory
3. Monster Cable M1000 (?): <http://www.monstercable.com/productdisplay.asp?pin=3858> černý oplet a masivní efektní RCA konektory – na takový kabel nelze zapomenout: účastnil se testu v předchozí skupině
4. Neyton Neunberg NF: <http://www.neyton.de/nuernberg-nf.html> krásně provedený kabel s RCA konektory od WBT, s nápadnými nápisy „Neyton“ v jejich blízkosti

Dojmy z poslechu:

Jestli se našlo nějaké vzrušení mezi speaker-kabely, tak mezi interconnecty se nic podobného nekonalo. Kabel Monster Cable M1000 tvořil pojítka s předchozí sadou v testu, a tehdy nebyl mezi soupeři „nic extra“. V porovnání s nynějšími zástupci nebyl o nic horší (ale ani o nic lepší) než ostatní, takže kdybych tyto vzorky minul, prakticky o nic bych nepřišel. Kupodivu v této šedí nijak nevybočil ani Neyton Neunberg NF, navzdory vítěznému tažení jeho silového brásky mezi repro-kabely. Pokud bych přesto měl ukázat na vítěze této skupinky, byl by jím celkem jednoznačně Oyaide PA-02 TR, který by si mohl potřást rukama (kdyby nějaké měl:-) s minule testovanými kablíky Eagle Cable CondorBlue či Van Den Hull Jubilee Silver – což je vlastně velmi dobrý výsledek, jak si zpětně uvědomuji. Takže přeče něco☺

Co já na to?

Kdyby se sešly obě sady kabely k testu v jednom časovém okamžiku, bylo by to asi moc štěstí najednou. Takhle bylo toho štěstí vlastně dvojnásobek.... „Chceš říct, soudruhu..... Ano, dvě dávky!“

(20. 5. 2010)

Jiří Petrák (jiri.petrak@quick.cz)